

доброто: но думаха, че человѣкъ е достоинъ за таѫь благодать, за нѣкое начало на вѣра-та, за нѣкое прѣко движенїе на добрина-та, на коѧ-то Богъ не е причина. Таѫь ересь узори Августинъ, кѫто сочини дѣлъ книги вѣрхъ неѭ.

Глава 51.

За Несторіевѣж-тѫь ересь.

Несторій бѣше родомъ Сиріанинъ, изъчисѧ въ Антиохії, гдѣто стана и священикъ. Послѣ сѧ покыка въ Константинополь, и сѧ рѣкоположи єпископъ за тоѧ градъ, слѣдъ Сієніевѣж-тѫ смѣрть, кадѣ четыри стотань и двадесать и осамъ год. по Христу. Той Несторій стана начальникъ на нова ересь, коѩ-то бѣше показалъ и училъ нѣкой священикъ Анастасій, а той мѹ іж подкреплякаше. А ересь-та бѣше тѣжака: говореше, че Марія, коѧ-то роди Іисуса Хristа, не треба да сѧ думаше Богородица, но Христородица, защо думаше, Богъ не може да сѧ роди отъ человѣка, за това, другій е сынъ Божій, а другій Христосъ, кой-то по благодатию сѧ убожи и усынови. Іоще думаше, че никакво естество не е заждно страдателно и нестрадателно, както що сѧ говори за Христомъ; че споретъ человѣческо-то естество былъ страдателъ, а споретъ Божествено-то нестрадателъ. На таѫь сѧ ересь прилѣпиша и други, кѫто Діодоръ Фарсийскій, Анастасій Антиохійскій священикъ, Дороней єпископъ, кой-то и прокле оногова, кой-то